

Η αγάπη σε 156 συν 33 λέξεις από τον Αθωνα

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ο Γέρων Κοσμάς από τις Καρυές ήταν ένας ειρηνικός και αφανής μοναχός. Όταν αρρώστησε ο Γέροντάς του, επήγε με τα πόδια στην Ιερισσό για να του φέρει γάλα. Πήγαινε έλα, έκανε τέσσερις ημέρες περπάτημα.

Ο Γέρων Ι. της Νέας Σκήτης ήταν στο διακόνημα του νοσοκόμου. Τόση αγάπη έδειχνε, ώστε δεν εσυχαίνετο τις πληγές των ασθενών. Ρουφούσε με το στόμα του το πύον από τις χρόνιες πληγές του π. Σεραφείμ των Αβραμαίων για να μην πονά τον ασθενή.

Ο μοναχός Ανδρέας και ο ιερομόναχος Αβράμιος της Νέας Σκήτης υπηρετούσαν επί σειρά ετών τον κατάκοιτο και ημιπληγικό Γέροντά τους,

ιερομόναχο Σεραφείμ. «Είδα εκ του πλησίον την αγάπη και την αυτοθυσία τους. Είδα και εθαύμασα» λέει η ζώσα μαρτυρία. «Καθημερινώς τον ταΐζουν, τον ποτίζουν, τον πλένουν σαν μωρό παιδί, τον χτενίζουν, τον σηκώνουν στα χέρια και στο καρτσάκι, τον χαϊδεύουν στο κεφάλι... Κι εκείνος, ενώ δεν μπορεί να ομιλήσει για να τους ευχαριστήσει, άλλοτε χαμογελάει και άλλοτε κλαίει ευτυχισμένος».

Η αγάπη σε 156 λέξεις από τον Άθωνα γίνεται βαριεστημάρα μέχρι να φθάσουν οι λέξεις στην Αθήνα, όπου δεν πάμε ούτε καν ως το περίπτερο γιατί κάποιος μάς ζήτησε «χολς» για τον λαιμό του. Ταξιδεύουμε, διαβάζουμε, ποστάρουμε πνευματικά, την κρίσιμη στιγμή λουφάρουμε. Σε συν 33 λέξεις, τι χάνουμε: **Ο Γέρων Χρυσόγονος ο Κουτλουμουσιανός** που αφιέρωσε όλη τη ζωή του στην διακονία των ασθενών και των Γερόντων, όταν κοιμήθηκε, λέει, ήτανε στο πρόσωπο του σαν να έβλεπες παιδάκι εις την κούνια του!

Κώστας Παναγόπουλος - Πρακτορείο «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

Τα αθωνικά αλιεύουμε από το ΑΘΩΝΙΚΟΝ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ, Αρχιμ. Ιωαννίκιου Κοτσώνη, Έκδοσις Ιερού Ησυχαστηρίου Αγ. Γρηγορίου Παλαμά Κουφάλια Θεσσαλονίκης, ΕΚΔΟΣΙΣ Δ', σ. 36 - 37